

FORFATTERDEBUTANT OG NOMADE HILDE PALLADINO:

– JEG ER LIVREDD FOR STAGNASJON!

Hilde Palladino sa ja til å donere en nyre til sin syke lillebror, men forundersøkelsene viste hun selv hadde brystkreft. Nå er nomaden – som har flyttet nesten 30 ganger og er bosatt på Bali – klar med debutromanen sin i en alder av 53 år!

Av Lisbeth Skøelv Foto: Anna-Julia Granberg/BLUNDERBUSS

Bak initialene H.S. Palladino skjuler Hilde Sæterøy Palladino seg – en av årets mest omtalte forfatterdebutanter. «Den som frykter snøen» er en psykologisk krim som vakte oppsikt lenge før den ble utgitt. Selv om hun har drømt hele livet om å gi ut bok, måtte hun bli 53 år før det skjedde.

– På en måte skulle jeg ønske at jeg hadde kommet i gang som forfatter før, samtidig tror jeg at det å ha levd et utrolig spennende liv på tre kontinenter gir meg erfaring som kommer godt med i historiene mine, sier den selverklarte nomaden. Vi kommer tilbake til reiselysten.

Den første boken hennes – etter at hun ble ferdig på Krimskolen til Cappelen Damm – utløste budkrig, og den ble solgt til prestisjefulle forlag i utlandet før den var gitt ut i Norge.

– Jeg føler meg utrolig heldig som har møtt så mye entusiasme vedrørende boken min. Samtidig har jeg brukt tid på å utvikle fortellerstemme og grep. Det handler om å aldri gi seg når det er noe man virkelig vil. Det føles nok også så godt fordi jeg alltid har drømt om å utgi en bok. Likevel er det først de siste 7–8 årene jeg har jobbet virkelig målbevisst med å få det til. Tidligere har jeg nok undervurdert hvor mye jobb det er å få til en historie som virkelig sitter, sier Palladino, som kommer fra IT-bransjen, men også har vært frilans-skrubent. Nå jobber hun med sosiale medier i tillegg til å skrive krimromaner.

Hun mener at folk som leser krim har mer empati enn andre.

– Krimlitteratur gir et unikt innblikk i hvordan mennesker i de verst tenkelige situasjoner kan reagere. Og så får man sjekket med sine egne verdier.

Jeg tror at å lese om mennesker som har det veldig tøft, selv om dette er fiksjon, gir oss mer empati. Jeg synes rett og slett det er viktig at folk leser krim, slår hun fast.

Palladino forteller at interessen for kompliserte mennesker, de som har «gått på trynet», ble utgangspunktet for debutboken.

– **Jeg er spesielt interessert i mennesker som** har vært gjennom tøffe perioder og som egentlig har nok med å holde hodet over vannet, og så kommer alt dette andre som vi er nødt til å ta tak i. Det har å gjøre med historien vår, og hvordan vi håndterer vanskelige situasjoner, basert på hvilken historie vi har. Har man aldri vært gjennom tøffe ting, og det plutselig smeller, så kan det være å få seg et skikkelig slag i trynet, sier hun, og innrømmer at hun kjenner seg litt igjen i bokens hovedkarakter.

– Bjørk er en person som har en ganske kraftig bagasje som hun ikke vet noe særlig om og egentlig ikke skjønner fordi hun har hatt en veldig god oppvekst. Hun er også en som alltid lar tvilen komme tiltalte til gode. Der er vi litt like, Bjørk og jeg. Jeg kan dømme folk, jeg er ingen helgen, men alle har en historie vi ikke vet noe om, kanskje de ikke engang vet det selv. Når personer blir hengt ut i media som mistenkt i en krimsak sier jeg ofte: «Vent nå litt, er vi så sikker på at det er han?»

Boken handler også hvor langt man er villig til å gå for å lære sannheten om seg selv. Hvor langt er hun selv villig til å gå?

– Jeg begår ikke innbrudd eller setter meg selv i fare. Når det er sagt har jeg måttet løpe fra en komodovaran for å få en video, men jeg bryter ikke loven, ha-ha.

HILDE SÆTERØY PALLADINO

Alder: 53 år. **Bor:** I Oslo og på Bali. **Familie:** Singel. **Yrke:** Jobber med sosiale medier og er forfatter. **Sosiale medier:** @hspalladino (Instagram) og HSPalladino (Facebook side). **Aktuell:** Med debutboken «Den som frykter snøen» (Cappelen Damm).

BOKAKTUELL: Det ble rift om debutboken til Hilde Palladino. Selv har hun levd et omflakkende liv som kan gi materiale til mange flere bøker.

NOMADELIV: Hilde Palladino har flyttet nesten 30 ganger. Nå har hun – i alle fall midlertidig – landet på Bali.
Foto: Privat

SUKSESS: «Den som frykter snøen» ble nylig utgitt i Norge og er allerede solgt til flere andre land.
Cappelen Damm, 399 kr.

Selv har den ferske forfatteren alltid vært en lesehest.

– Jeg har lest siden før jeg begynte på skolen. De gode historiene, mysterier og interessante karakterer, de har vært med meg så lenge jeg kan huske, sier den Bali-baserte kvinnen som har flyttet nærmere 30 ganger.

– Jeg flyttet mye i barndommen. Med foreldre på hver sin kant av landet ble det litt reising. Det påvirket meg kanskje til å bli en rastløs sjel. Nysgjerrig har jeg i hvert fall blitt, en eventyrer som elsker å lære nye ting. Både om meg selv og verden. At det ble Bali siste gangen, er fordi Indonesia er et vanvittig spennende land, og at kulturen på Bali er helt unik, varm, spirituell og inkluderende, forklarer hun.

Hilde Palladino hadde bodd i Indonesia i nærmere to år da broren sent i 2014 ringte og fortalte at han trengte en nyre. Legen ba ham spørre nærmeste familie.

– Jeg sa ja på sekundet, det var en svært enkel avgjørelse, å redde livet til lillebroren min. Men da jeg kom hjem og begynte forundersøkelsene på sykehuset, viste det seg at jeg hadde brystkreft. Dermed kunne jeg ikke

donere, i stedet ble det full pakke med kreftbehandling, forteller hun.

Broren fikk ny nyre fra Danmark. I dag går det bra med dem begge.

Debutforfatteren ser ikke for seg å bosette seg permanent i Norge. Til det er forkjærligheten for nomadelivet for stor.

– En slik tilværelse betyr for meg at jeg hele tiden er i utvikling og endring. Jeg får stadig nye impulser, møter nye mennesker, med nye historier og ny kunnskap. Å reise er en unik sjans til å endre eget liv. Det at man alltid er utenfor komfortsonen når man reiser, gir et vell av muligheter for positiv endring. Dette er nok grunnen til at jeg flere ganger har brutt opp mitt trygge liv for å flytte utenlands. Jeg har bodd i USA, Frankrike og Indonesia, og hver gang har jeg sagt opp trygge og godt betalte jobber for å flytte. Jeg er livredd for stagnasjon, for å gro fast i et liv jeg ikke er fornøyd med. Når det er sagt, er sommeren i Norge en av de beste i verden, og i fremtiden håper jeg å kunne tilbringe den årstiden her, og vinteren i varmere strøk, avslutter forfatterdebutant Hilde Palladino. ■